

Tandem. Na ramenou stojím Jiřímu Mackovi, kreativní řediteli Designbloku a mému partnerovi v Profil Media. Všechny naše aktivity budujeme a rozvíjíme společně. Mnohokrát mě podržel, nejenom na těch ramenou. Mimoходом tomuhle focení předcházela akrobatický výcvik.

víc štěstí než rozumu. Velvyslanectví zareagovalo okamžitě a poskytli nám celou částku na zaplacení dopravy i instalace výstavy Droog Design.

Gijs je ultrasnob, a když dorazil do holešovického pivovaru, bylo vidět, že nevěří svým očím. Vybydlený interiér, ze zdí koukaly dráty, špinavé podlahy. Vsadím se, že kdyby mohl, tak se otočil na podpatku a odjel. Navíc já v té době vypadala, že mi je patnáct, což festivalu na důvěryhodnosti asi také nepřidalo. Je to ale profesionál a i přes pochybnosti okamžitě začal s instalací. Pamatuji si, že kolem sebe měl ekipu asistentů, ničeho se nedotkl a jen delegoval pokyny, co má kdo udělat. To mi děsně imponovalo a přála jsem si být na jeho místě. A protože jeho původní profese je šperk, rovnou z pivovaru jel navštívit Evu Eisler, se kterou se znal a která v té době měla výstavu v Uměleckoprůmyslovém museu. Eva ho zřejmě uklidnila, že se nemusí obávat, že nejsme podvodníci ani blázni, takže když se Gijs vrátil do pivovaru, působil mnohem klidněji a vyrovnaněji.

Tohle bylo typické a nikdy nepřestanu být vděčná lidem, jako je Eva, kteří nám od začátku věřili a pomáhali. Honza Němeček říkával, že umíme lidi kolem sebe zblbnout.

Co ti v té době pomáhalo orientovat se a být relevantní? Google ani Zoom v té době neexistovaly a sama říkáš, že ses o design nijak zvlášť nezajímala.

Učila jsem se za pochodu. Na milánský design week jsem začala jezdit, až když jsme začali organizovat Designblok, protože firmy, které se Designbloku účastnily, po nás chtěly, abychom do Prahy přinesli „něco jako milánský design week“. Což se lehko řekne, ale od začátku jsme věděli, že nechceme nikoho napodobovat a navíc že vždycky budeme limitováni penězi. A tak jsme se pokusili náš handicap vyvážit kreativitou a punkem, jak už to tak v Čechách bývá. Proto jsme hledali nezvyklá prostředí a pokusili se vystavovatelům, ale i návštěvníkům nabídnout něco jiného, originálního. Což se nám, myslím, povedlo. Připomeňme, že v roce 2003, kdy se Designblok z showroomů přesunul do centrálního prostoru, byly Holešovice nepříliš atraktivní čtvrt. Co se designu týče, existoval tu jen obchod Vitry a Konsepti, developerské projekty byly v lepším případě na papíře a domy byly před rekonstrukcí. Měli jsme dva mediální partnery, časopis Moderní byt a ELLE, a zaplatili jsme si reklamu v Reflexu – třetinu strany, na víc jsme neměli peníze.

Před zahájením jsme se klepali trémou a strachy, jestli někdo přijde na neznámou akci do polorozbořeného pivovaru. K našemu velkému překvapení a ještě větší radosti proudily do Holešovic davy lidí a důvodem byl Designblok.